

Выходитъ во Львовъ що Середы
Суботы (кромъ русскихъ сантъ) о
55 годинъ по полудни. Литер. доля
— Библиотека наизнамъ повѣстій
ходите по 2 и 4-мъ аркушахъ каждого
го въ похлѣ для каждого мѣсяца.
Редакція, администрація и эксплу-
атъ Ч. 15 польскій Галицкій.
Всѣ листы, посыпки и рогажанія
имѣютъ пересыпать подъ адресою:
или въ администраціи „Дѣло“
15 польскій Галицкій.
Условіемъ не заслуговатъ тѣлько на
редко застерькіе.

Повидное число стоять 10 кр. а. в.

Дѣло

Предплатна „Дѣло“ стоять:

на цѣлый рокъ 8 зл.
на полѣ року 4 зл.

на четвертъ року 2 зл.

за часъ „Библиотека“: на сантъ заслуговатъ
на цѣлый рокъ 12 зл. на цѣлый рокъ 5 зл.
на полѣ року 6 зл. на полѣ року 3 зл.

Предплату належить пересыпать
франко (наилучше почтовымъ пере-
жломъ) до: Администраціи часъ „Дѣло“.

Оголошенія принимаются по цѣлѣ
6 кр. а. в. бѣтъ одной строчки печатной.

Рекламації неопечатаній вѣдь
порта.

Запросина до предплаты.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня розпочинається друге чвертьрочче нашого видавництва, тоже просимо о скорѣ отвореніе предплаты и о вирвуваніе всѣхъ залогостій.

Условія предплаты на „Дѣло“ и „Библиотеку повѣстій“ вихнений повышение остаються незмінній.

Нова вѣсть зъ Россіи

надбила до насъ. Донайденською „Presse“ телеграфують дни 2 и 4. цвѣтня изъ Петербурга:

Заказъ малорусского языка знесенный.

Кромѣ доси часописи пілкіхъ близшихъ вѣдомостей етъ тѣмъ взятоѣ. Мусимо однакожъ для поясенія додати, що такъ якъ указъ о заказѣ руского языка въ Россіи зъ р. 1876 бувъ лише тайнимъ указомъ царя Александра II необвіднімъ публично въ „Правительственномъ Вѣстнику“, такъ зновъ теперъ въ случаю знесенія сего заказу дотычашій укажъ правдонообнѣно не буде урадово обвідній.

Въ нашои сторонахъ додамо до по-
вышого донесенія „Presse“, що інвеля
нашихъ вѣдомостей въ самыхъ послѣ-
днихъ часахъ призовано на печатаніе
музикальныхъ композицій Лисенка враз
съ рускимъ текстомъ „Кобзаря“ Шеве-
ченка, що недавно тамже призовано на
печатаніе повѣсті Ив. Левицкого „Бур-
лачка“, що отже цѣлковите знесеніе
заказу руского языка, о якъ долоєтъ
„Presse“, не вдається намъ неможливимъ.
А юлова се фактомъ дуже поти-
шаючимъ такъ для насъ якъ и для Рос-
сії, фактомъ маючимъ всину дослі-
дѣсть, — о тѣмъ не потребуємо близше
говорити.

Наши десперанты.

Що ми переконано теперъ таїмъ
пору икъ нашимъ житю народомъ, се
рѣчъ исна, многими а многими сумними
фактами доказана. Усомнійне, а найти
розвуки може легко оволодити слабими
умами и не дастися заперечити, що пос-
редь загаль Руенинъ, якъ икъ кождомъ
народѣ, знайдеся пение число людей слаб-
ої волї и слабої вѣри, котрій чи то
може въ природѣ трусливо погандаючи на
свѣтъ, чи враженій першими неудачами,
чи валижаній будь тероризмомъ будь влас-
німъ пересаднимъ пессімізмомъ, — опускають руки, усомніваються въ будучи-
сті и викидають дальшу працю народу.
Мимо того не дастися заперечити, що за-
галь Руенинъ, якъ на параданіе ру-
ской відданості и відвідності, власне въ
послѣдніхъ часахъ помимо неустаючихъ
ворохівъ ударівъ розвиваває ажіотажну ді-
тельності въ далеко більше енергії и силы
спору, якъ се було давнійше. Почутые
непріязнії теперійнихъ обстоятельствъ
єсть икъ великої часті наслѣдствомъ того
нового житя, котрое двигаючись напередъ
маже исхода подъбув супротивності на-
штихъ ворогівъ. Зрозуміли таке положеніе
загаль Руенинъ, вбираси свои сили,
розважає становій переноси и шукаває спо-
собами и силами, котрими можнібы побо-
роти ті супротивності. Сети се доба народ-
ного самопознання и освідомлення, народного
объединення и скріблання. Овалоє послѣд-
німи часами немало голобівъ, чайгора-
чайшихъ патріотівъ, якіху звісночи до на-
родної працї, подаючи ради, указуючи
дороги, якими слѣдує Руенинъ просту-
вати до своєї народної мети. Найбіль-
шій неудачі при выборахъ не то
що виходили але потрясили загаль Ру-
енинъ, розкрили имъ доси ще закри-
вель Руенинъ вращаючи надъ чимъ

скоршою поправкою тихъ хібъ и недо-
стачъ. Енергичний вакиль нашого пате-
ріана-патріота Ви. о. Качала до органі-
чної працї на полі народної просвіти и
поднішенні матеріального быту народного,
— єсть одніємъ въ світлыхъ доказавши,
що наша Русь способна даєти въ деспер-
ації, що наїйтися сідголові поборники
не думають о відміні а съ поширою вѣ-
рою віддають, верно здорової науки и за-
охоты до працї всенародної и всесторон-
ної, котра одна може наїйтися във вѣсти въ
трудного положенія нашого.

Можна було надіятися, що тії за-
вали нашихъ патріотівъ въглагути практичну
діяльність, якъ се и дій-
сто вже икъ многихъ наглядахъ сталося,
або що будуть подані ѹще нові рады, у-
казани нові дороги и способи народної
организації, але никто ціено не споді-
нався, що овутеся прилюдно голоси ціл-
комівії десперерації. А однакожъ такъ
сталося. Стріччаемо въ одинй львів-
скій газетѣ сть заміткомъ, що „на-
родное просвітнєє есть у насъ дѣломъ
невозможнимъ“ и що „тщетныи и на-
дежды на тое, икъ настоїщихъ обсто-
ятельствахъ просвітити народъ на столь-
ко, щоби вигь перейнявши свою народно-
стю и при будущихъ виборахъ не діль-
ввестися въ дороги замітнимъ, непримі-
римъимъ своимъ недругамъ“. А если до сего
тамже єще читамо сумне представленіе
матеріального упадку народу безъ уважанія
икои нібудь виходної точки, безъ якого
нібудь способу ратуїку, въ чогобы слѣ-
довало, що и матеріальне піддвигненіе
народу есть „дѣломъ невозможнимъ“, —
то можемо припустити, що такій швидкі
справації моглибы вбльшити цілковиту
десперерацію можи загаломъ Руенинъ, пе-
редъ чимъ, если кто, то Руенинъ найбіль-
ше поширеній хоронитися. Що жъ, пат-
заемо, слѣдує робити? Если народна про-
світа неможлива — то очевидно ви поне-
хати? Если праці около матеріального
авдигненія народу неможлива — то ви за-
лишили? А що жъ робити? Чи загнути руки и надіятися не знати на що и на
кого — памъ, котрій клічено до народу
„молися и трудися“, мы що поучасмо:
„нѣра безъ дѣла мертвіа єсть“?

Не хочемо дальше въ тое входити,
бо сподіємося, що и Ви. о. Качала схоче
забрати голось въ той спрагѣ. Але звер-
немося лише головно до самого пересадного
пессімізму, икого, пыдається памъ, похо-
дить висше інведеній голость. Если
Вілеконоповъ авторъ сего голосу кладе таку
вагу на теперійшій обстоятельствахъ,
то очевидно въ нихъ видить голо-
ву причину неможливості народної
просвіти и матеріального піднесенія на-
рода.

Въ чимъ же жъ тѣ обстоятельства
єсть інпріязнії? Очевидно въ тѣмъ, що
правительство не стоїть по сторонѣ Ру-
енинъ. Если така непріязність обсто-
ятельства віноситься лише до нынішнього
часу, то мы не можемо призвати справед-
ливості такого суду. Вѣдома рѣчъ, що
у насъ зашкено польський языкъ въ ура-
дахъ и школахъ и утворено країну раду
школьну позаконституційною дорогою не
за теперійшого министерства, але єще
р. 1869, коли централістичне правитель-
ство стояло на чолѣ. Вѣдь дальши фактъ,
якъ въ сего розвинулася въ напомъ
краю, суть въ сущності лише простимъ
наслѣдствомъ повищенихъ централістич-
ныхъ концепцій въ користь Полікінъ.
Властиивъ и рѣшучий початокъ теперій-
шніхъ сумніхъ обстоятельствъ працієв-
отже єще на роїз 1868—1869. Для чого жъ
васне изъ тихъ часахъ заразъ по заснов-
анію товариства „Просвіта“ засновано
товариство им. Качковського, діяного за-
сновано видавництво „Науки“ и „Рускихъ
Рады“, часописи призначенихъ для на-
родної просвіти, діяного съ жаромъ
почали залагувати читателі и пропага-
дувати тверезобѣт народу? Очевидно для
того лише, що въ тѣмъ патріоты видѣли
еди и спасеніе Руси сердь новихъ не-
пріязніївъ обстоятельствъ, котрій и до
найбільш тривало. И чи жъ можна говори-
ти, що наші просвітній товариства им. Качковського
и такі популярній виданія якъ „На-

ука“ не принесли користи и то інели-
кої користі для руского народу? Чи
можна говорити, що отверзеніе народу,
основане читальній, закладане на по-
жичкошыкъ буде и вѣсть безкористнімъ
для рускої справи? Ми поводжимо-
сьть власного суду, а погорює наші
десперантівъ прочитати ліше то, що спо-
го часу писать „Слав“ о той діяльністі
русихъ просвітніхъ товариства, русихъ
апостолівъ, тверезости, русихъ
братцівъ и т. д. Судъ противника буде
ячієже икъ тѣмъ вагайдѣ даємо єсть
оптимізму, — а сей судъ єсть именно
пошиюю признаванію хосності сихъ
усилій народно-просвітніхъ. Если жъ се-
все сталося за часить попою ери „непрі-
язніхъ обстоятельствъ“ триваючихъ и до
нынішнього дні, если наїйтися наші про-
тивники хочъ съ гігіномъ призвіть намъ
відміннії успіхъ на полі народної про-
світи и народного самопознання, то чи жъ
можна говорити, що изрода просвіти
неможлива и „тщетна надія“?

Если не все такъ сталося, якъ могло
и пошиюю було статися, то не забуваймо, що
кромѣ непріязніхъ обстоятельствъ пошию-
ній и мы самі вдарились въ груди и
призналися, що не все и не в юда
тась робили, якъ можна и треба було
робити. Если намъ указують на Галичину
и кажуть, що тутъ підъ непріязніми
обстоятельствами не можна було таї та-
робити, якъ слѣдовало, що насъ просвідо-
вано, проганено, ревідовано, оскаржувано,
оклеветувано, — то мы сего веого не пе-
речимо, мы же самі разъ въ разъ тов
подносимо, але мимо того пошию спи-
таємо вразъ съ о. Качалою, діячоюкъ:
то у насъ не вишиено жалобъ икъ кождомъ
случаю покриджки и не переведено
тихъ жалобъ ажъ до найвишої інстан-
ції, — якъ се сталося съ рускою школою
по Львову, — а по друге спытаємо, чи
австрійска Русь толькъ въ Галичинѣ?
Чи жъ не можна працювати и въ Буковинѣ
и на Угорщинѣ? Шо, примѣромъ,
зробили мы въ Буковинѣ? Тамъ же икъ
польській елементъ не вірховодить, съ Ру-
мунами, якъ черезъ цілу историчну ми-
нушість такъ и до пошиюихъ часобъ
мы не заводили и не потребували заво-
дити спорбіть и спорбіть, мы могли и по-
шиюни були въ мирѣ съ ними розвинати
нашу народності, подносити просвіту, роз-
вивати руску литературу, двигати
буть матеріальній. А що жъ тамъ зро-
блено? Народъ матеріальню если не ви-
шиїврійованій то страшно відборяній,
морально темній, непросвічений, а за то
дуже часто доводилось намъ читати въ
русихъ часописяхъ о якихъ пісняхъ,
спорахъ чи інтригахъ можи тамошніми,
по більшої часті въ Галичини захожими
інтелігентніми Руенивами, що ажъ серде-
це країлось. Ноїїшими часами, а властиво
допера мишишого року вишло кількохъ
цирківъ патріотівъ и на Буковинѣ до
просвіти народу и мы съ невыказанію
радостю чуємо, якъ той народъ масами
гориє до просвіти. Але се, якъ сказа-
ли не заводили и не потребували заво-
дити спорбіть и спорбіть, мы могли и
засновати іншій народно-обывательській? Они єще
лежать облогомъ. Чи жъ мы не можемо,
чи мы не пошиюни и тамъ впернути на-
шю діяльністі? О Угорской Русі вже
не хочемо говорити, бо мусульми мы
доткнути много и то іздто болючихъ
ранъ нашихъ.

Але повернемося до Галичини. Не
оптимізмъ, не надіяна самоувіреності,
не благі надії суть жерелої нашої
неноколебимої вѣри въ успішність на-
шого народного дѣла, але глубока спід-
ності, непоборимої відданості нашого
руського народу, оправдана 500-річною і-
сторією нашої галицької Русі. Мы не
заповідно мінушності теперійшихъ
обстоятельствъ, — але и не застражуємо
нами. Каждый народъ, що хоче види-
нити въ ньому, мусить тинко
бороти. Наша дорога не углена роками,
наші труди не вінчуються лаврами.
Въ поть чола, сердь пересадованій и го-
неній мусимо сповісти нашу службу на-
родну. За наші труди не можемо наді-
ятись на авангардъ, ни бізантъ, ни паго-

мію. Якъ же жъ представляється нинѣ сей
польській ідеалъ? Неудачне повстаніе въ
р. 1863 показало наглядно несуспідимъ
старої Польщі, обезсанію Полікінъ мор-
ально а єще більше матеріально, позба-
вило ихъ вѣхъ важливішихъ вільностей
въ Россії. Нова система милітарна єв-
ропейськихъ державъ, уладка підприєм-
ництва Франції, паростъ Пімеччаны и скрі-

женье о 38,000 кр., 12 кр., для домб'яєть
2 ком. знижене о 57,752 кр., 73 кр. ра-
зомъ знижене 93,812 кр., 85 кр., а для
домб'яєть зъ 3 ком. підвищене о 30,419
кр., 46½ кр., — отже надзвичка зниження
63,393 кр., 38½ кр.)! Для чи то вольност
перехопдича партія, а спеціальне гр. В.
Лідущинській не окажуть сего разу бодай
стільки приклонності для убогих людино-
сті, якъ централіста дръ Беръ, коли и
при тарифѣ дра Бера можна буде для
державы роздобутти той самъ фінансовий
результатъ? Чи єо філантропія і „орієка
надъ людкіемъ“ повадержала гр. Вейцса
дтъ такого уступства на користь убо-
гихъ?

Але наші покровителі „ludku“ хва-
дяють тихъ, що для хатъ съ 1 комнатаю
обінажили податокъ, домовий въ 1 зр.
 $63\frac{1}{2}$ кр. на 1 зр. 50 кр., отже о $13\frac{1}{2}$ кр.,
а іже страшного галасу наростили въ того,
що пос. дръ Вольскій вибѣзъ и бѣльштѣсть
палаты привели, щобъ розкінчей по хѣ-
сахъ и добрахъ хаты однокомнатній (ко-
трыхъ число 11.605 въ Галич. и Буков.)
платили лише 75 кр. податку, а не 1 зр.
59 кр. Галасъ и славословія о величоду-
шиности нашихъ польськихъ верховодите-
лій були очевидно підняті съ замѣ-
ромъ, побудити „ludek“ до ідичності для
тихъ покровителінъ, але інтенсацісті
сихъ славословіонъхъ крикій мала із-
собѣ занадто вимарковості, щобъ висо
собою не видаласи підозрѣлою. Предсѣ

(Кончо. Судьи.)

ЛОНДОНСЬКІ

ищъ однокомнатнъ хаты належать до най-
убогшой селянинской людности, а такихъ
хатъ изъ одній Галичинѣ 278.717, въ годъ
порозумѣти, даничого таке бенефісіїїмъ дѣ-
сталося дине тыхъ „Феополітъ“ хатамъ.
Але таа несправедливость скоро уступила, если
важимо, що тыхъ 11.600 хатъ лѣсонасѣль-
сь суть хаты побережиниць и іншихъ
сторожиць розсѣяныхъ по панелькихъ
лѣсахъ и хаты дѣбрскихъ паробійцій,
заселенихъ поза сезами (отже за єдинѣ
хатыбы и зъ добрахъ) на панелькихъ
ланахъ, — хаты, бгъ котрихъ податокъ
демоній починній платити паны, яко ихъ
власителій. Мы радо признаємо, що доли
тыхъ побережиниць и дѣбрскихъ паробійцій
не ѿ много лучше єтихъ долбъ винчай-
шого „власителя“ однокомнатної хатини
изъ сель, котрый наїйтъ не має прара на
збигранну изъ лѣсій, прислугуючу „лѣсно-
сому“ мещанцеви, и мусить за пю
тижко дробити на панелькомъ ланѣ, —
але при таа несмѣт констатуємо, що пю
важше агадане „добродійство“ пос. Воль-
скаго есть изъ своїхъ сущностій **даромъ**
для панелької власности а не для селянъ.
а наїйтъ и не для тыхъ побережиниць
и паробійцій, котрихъ тигары черезъ то
соясѧть не изменшатен. Щожъ до другого
зменшена податку изъ 1 гр. 63½ кр. на 1
гр. 50 кр., то передовсѣмъ подыбумо мы
его такожъ въ вноєнно дра Бера и то
не лише для однот але и для **ДВО-ком-
натныхъ хатъ**, отже соясѧть не можемо
изъ него титулу почуватиси до икони нифбуль
єдичности для гр. Войцеха. Але пошилимо
собѣ еще ближше пригланитись сему амен-

Дополнительный податок (для хатъ, съ 1—3 помѣщами) установленный изъ 1 кр. 63½ кр.— складається изъ ординаріюмъ (заслуженного податку) 70 кр., изъ ½ Zuschnitts съ 422½ кр. и въ 100% надбавочнаго Zuschlagъ 70 кр. ико екстраординарь, таѣжъ ординар. дем.-клика податку для домбогъ, съ 1 до 3 помѣщ. частими въношко дине 95½ кр. А тое екстраординаръ, ить инбуциль прочимъ рѣкомендаціи для киппетъ, мало досл. тое одно изъвѣсльне свойство, що при оплатѣ додатковъ до податкъ въ не хватаетъ земли и то тѣмъ, ч

ико ординаріють для 1-комнатнихъ хатъ на 1 ар. 50 кр. (отже о 56%, пр. **больше**), для 2-комнатныхъ хатъ на 1 ар. 70 кр. (о 76% кр. **больше**), а для 3-комнатныхъ хатъ на 2 ар. 10 кр. (о 1 ар. 16½ кр. **больше**). Додатки до податківъ выносятъ изъ потребы красній 37%, а на індемізацію 45%, отже разомъ 82%. Додаємо ще до цього додатки на потребы поштовий для легкості рахунку хотібы лише въ **мінімальній** скількості 18%, а будемо мати суму красніхъ и поштовихъ додатківъ кругло 100% відъ ординаріють безпосередніхъ податківъ державнихъ. Дотеперъ отже платили властителі хатъ въ 1, 2 и 3 комнатахъ домово-го податку (ординаріють ст. 1/3 додаткомъ 93½ кр. и надавич. додаткомъ 70 кр. разомъ —) 1 ар. 63½ кр. и титуломъ додатківъ на потребы красній и поштовий 93½ кр., отже разомъ 2 ар. 57 кр. Теперъ жежи після нового закону (гливорату ара Дунаївського и гр. Федушицкого) будуть платити 1) властителі хатъ въ 1 комнатахъ домово-клас. податку 1 ар. 50 кр. + (100% на потребы красній и поштовий) 1 ар. 50 кр. = 3 ар., отже о **43 кр. більше**; 2) властителі хатъ въ 2 комнатахъ дом. под. 1 ар. 70 кр. + (на кр. и пов. потреби) 1 ар. 70 кр. = 3 ар. 40 кр., отже о **83 кр. більше**, а 3) властителі хатъ въ 3 комнатахъ дом. податку 2 ар. 10 кр. + (на кр. и пов. потреби) 2 ар. 10 кр. разомъ = 4 ар. 20 кр., отже о **1 зр., 53 кр. більше**.

случаю расходится, — отповѣдае квалификаціи варшевого грунту, установленной тои казацкой, до которой вкладывано дотычаній грунту с. к. чи сей грунт отповѣдае своему варшевину и есть съ нимъ сходный, чи не?

Основный и всесторонний выкладъ о, Км., о рекламаціяхъ тратить майже три години. По уkońчиенію его просторного въясненія всѣ збораній сердечно и широ даювали о, Кмидцейерически за его трудъ, а то тьмы бѣльше, чго о, Км. искъ завѣтнды душево отданый добру изрода, жертволовившій и неутомимый изъ диагнозу руского народа, такъ сего разу мимо недуги поспѣшили першій съ спасію израдою, сюзимъ трудомъ и спітъльмъ прикладомъ изъ тьмы многоизвѣстной Епраїл. Булоба дуже поизданымъ, щобъ такой практичній поученія о рекламаціяхъ отбувалися неодна по возможности съ якою наибольшюю участію нашего Духовенства и нашихъ маломѣщанъ и селянъ. При такихъ обговорахъ и поученіяхъ можно много комісійній пояснити, бѣль многихъ будуть охоронитися и не одну добру израду найти.

Въ концы заявить о деканѣ Гапоничѣ, що будущій соборчикъ для той самой цѣли означить на день 5 мая 1881 г. с. если окажется его потреба.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Рада державна.) Минувшого тыждня
рада державна була занята генеральною дебатою надъ закономъ загальнюю сумою податку грунтового. Въ дебатѣ забирали голось многіи посы такъ за якъ и противъ закона и выголосовували довгій промовы. Всѣ противники закона назували изъ особлине упривилібваннѣ Галичини а на угнетеніе країнъ німецкихъ, а особливо пропаній альманѣскіхъ.

На 129-той засѣданіи дни 24 марта забрали голосъ въ рускій посольствѣ. Ко-
вальскій, щобы выказатьъ именемъ ру-
скіи троїцѣ посольской и цѣлого рускаго
народа, его становище иѣ даѣтъ головной
сумы податку грунтового. Въ знаменитѣй-
шіи бесѣдѣ сон. Ковальскій выказалъ эти
одинъ стороны центральности правдивы-
стани Галичинѣ: народу нужду, неурожай-
ность землѣ и т. д. и тѣмъ збіть ихъ за-
кіды що до низкого откосованія группой-
ти Галичинѣ, — а въ другомъ стороны пода-
тель несправедливъ розкладъ податку грун-
тового у внутріи Галичинѣ можи посѣдате-
льни большихъ въ меншихъ посѣлостяхъ, и
менно черезъ низкое сподаткованіе лѣбопъ-
котрій мажже выключено въ рукахъ большихъ
посѣдателей. Жалуемся, що въ причинѣ
многихъ важныхъ, умѣщеныхъ вымagaючихъ
матеріалѣй, не можемо подати въ цѣлостности
бесѣды сон. Ковальскаго иѣ „Дѣла“. На-
ше оправданіе послужитъ пирочѣмъ то
що справа податку грунтового певно иѣ
жадній часописи галицкой, ни рускѣй и
польской, не була такъ основною дотепер
обговорена и разобрана, якъ въ „Дѣла“, и
менно въ разіправѣ „Подебіана крейдка“, що
и сон. Ковальскій на вступѣ своемъ про-
мовы подій, запиляющи, що разіправу „По-
дебіана крейдка“ въ „Дѣла“ изѧть яко го-
ловный матеріалъ до уложenia статистичныхъ
датъ, на подставѣ которыхъ хоче выказать
податъ несправедливъ розкладъ податки

грунтового иль Галичина на користь великихъ пособдателей а на школу меньшои послѣости. На досадий, на статистицѣ оперти закиды сов. Кональского ни одинъ посолъ зъ стороны польской не бувъ въ станѣ ничего оказать, павѣтъ министръ скарбу другъ Дунасинскій иль свой долгой промовѣ держаной на познѣйшомъ засѣданію, не бувъ въ станѣ знайти хочь понерховыхъ, смѣлостивыхъ аргументовъ, щобы збгти та страшно тажій, а правдій закиды зъ ру

ынъхъ выше причина подадо тѣмъ пра-
ко си содержанье. Изъ истинъ бывшаго
заклада правительству, шо оно при
своемъ предложеніи не подадо никакихъ
вѣдъ и ажъ познѣшъ число тарегъ гла-
виканскому чистого доходу въ коруѣ въ
одинокихъ краяхъ несла укладъ централь-
ной комиссии. Справодатель вправе по-
ши, шо выдѣлъ податновыя наѣтъ съ
помѣщичьихъ жерель при своей работѣ
власне подъ рубрикою „Вымысъ сумы
чистого доходу для поддиновскаго класси-
ческаго дистрикту и поѣтъ шаунинскому
онущену Галичину, и для того дуже тѣ
утворитъ собѣ образъ правдиваго стату-
ти именно шо до Галичины. Далѣе
данныхъ переходить исторію податку грун-
товаго въ Галичинѣ. Тутъ отъ 1820 р. и
изувало прензиорюю податку грунтовую
стъ высокими оцѣненіями, помако то
шо въ другихъ краяхъ буть запрещено
между 1835—1851 р. стадій катастерь въ
1826 поѣлъ рѣжихъ оцѣненіи. Гали-
чинская була шаунинъ найбѣльшъ
ажъ въ 1860 р. и наѣнѣше, поиске въ
сарѣ, котрой передъ тымъ заводили стадій
катастерь въ заходній Галичинѣ, ажъ
мѣру оцѣнки поѣтъ Блуду и не ви-
чясь въ углажденіе бѣнощеніе крестьянъ
котрыхъ вирѣтъ и порозумѣти не хотѣ-
такожъ и въходу Галичину оцѣненіемъ
рою Блды. Въ рр. 1861 и 1866 од-
нѣйсь петицію до цѣсаря о ревизіи чисто-
го доходу и справедливаго разкладу под-
Петиція мала тое добре насѣдство, изъ
зволено на 26% опусты податковаго,
далѣе ревизіи не предпринято.

далше разъяснен не предпринято.

Такъ было ажъ до закона о регуляции податку земельного за 24 мая 1860 г., законъ будь въ основѣ о многое кореннѣй, ажъ старѣй законы катаstralныя. Была выхѣдна точка при томъ законѣ о томъ что не жадано специальныхъ обчислений для дохода изъ поодинокихъ чиновъ, але разнаживано доказано было, что масѣ на чистый доходъ, якъ такожъ зборы изъ контрактѣй найму и купна, когда даты мали служити за контролю цѣлѣи поодинокихъ країахъ. Законъ здававъ практическимъ и отъ него ожидало мнозиѣ бра. Але выкночуючі органы, которыхъ члено перенесеніе закона, наробили въ лиха, повинисували знакъ специальни хунки чистого доходу для поїтвовыхъ тарифовъ и вышило таке, що на то были цѣпѣти съ дуже величими дозадомъ на дѣлѣ годѣ будо въ краю такій подъздѣбати. Краевій комисій попытала зарадъ блудъ и почали его поправляти, але зновъ вийшли въ другомъ напряженіи далеко. Краевій комисій въ імѣніи Ало Моравії и Шлезіку зредукували по пропорціонально доходы и податки о 20% и венда вийшли низшій тарифъ съ вышиніи Буковини. Въ Буковинѣ 1871 р. рожсімъ, въ въ нововѣбранихъ соймѣ всѣ члены краевої комисії буди просто устрои на нихъ мѣстце зостали новиѣ болѣе датливій покликаній. И не диво, що въ комисії, где переважно только фискальные интересы буди заступленій, вийшли такій цѣнѣи. Въ Буковинѣ суть вправде Череменецъ и Бугомъ поодиноки обѣ плодородні, але они не могутъ бута и ломъ для цѣлого краю. Але послѣ тихъ цѣнѣи незначного буковинського обѣя пробовано и воходну Галичину оціїти и вийшли страшній цифри. Пості спроцентованія, якъ звестно, всѣ краї обчислены 140,661,170 зр. рѣчного доходу, а въ сїи краевій обчислили на 165,225,178,- а 15% вище.

Центральна комісія оцінила її
ще вище, бо на 169,625,000 зл., але
яко головну суму податкову постала
 $37\frac{1}{2}$ мільйона, то придеться платити на
 22% чистого доходу. А коли то не-
більшъ а навіть и безкористніхъ кош-
тів несею, щоби прійти до такого результату
обчислень. Ти кошти, якъ звесто, виши
24 мільйони, після другихъ, що біль-
ше. За 24 мільйони, чого то не можна ви-
нести! Тимчасомъ отважається, що це

книги, до скількоєті поверхнії на по-
важніші числа в. пр. 1 моргъ 868 са-
жанъ дається роздѣлити на $1600 \div 500$
 $+ 30 + 50 + 8$. Помноживши тія чи-
сла (зажиць а паглядно моргъ) поверх-
нії посѣданого ґрунту цифрою доходу
вказанного із класифікаційної таблиці
для одного сажня, паглядно одного морга
ти кінець, до якого наша ґрунтъ закли-
саною, одержимо скількоєті чистого до-
ходу вказанного із аркушису підъ
рубрикою: "чистий дохдъ" і після того
же саме профібрити, чи суми чистого до-
ходу зъ нашого ґрунту урядно обчислена
чи индив. аркушису есть точна, чи оши-
бочна.

Опись изорцемъ грунтовъ есть
именно въ того изгляду важный, что дозв.
служить до оценки, чи классификаци^я
договорщаго грунту, о профирен^е замы-
соловъ котрого то грунту въ даномъ.

the Empire to supply the demand.

(Выборы кн. Пузину.) Для 24-го отбулооо засѣданье легитимаціонъ въ дѣлѣ узнанія выбору послы кн. Пузина. Илья звѣстно, справодавецъ дѣлъ Веберъ бывъ своего часу усажившіи той борьѣть причины многихъ важныхъ выжить, лікъ подѣльствъ него дѣлалъ. Послѣберъ однакожъ не выразумѣвъ одного рѣшѣнія и въ томъ причины пониженнія жалованья. Комисія ухвалила додати рѣшѣніе дѣлъ о дѣлѣ Вебера и еще одного галушки послы яко корреспондента. За такого выѣзда Юлиана Черкасскаго. И есть на засѣданіи 24 марта дѣлъ Черкасскій выѣзда, въ избрание кн. Пузина узнати важныи Рѣшѣніе дѣлъ Вебера обстакъ при съюзе непередѣльмъ внесеніи, чтобы усажившіи борьѣть, а то въ причины сконстатированы.

галицкими судами начать украшать кунсткамеру, многих жили, агенты Пузины допускались, а также другие.

выдали из 25 членов и 65 избушников, которых затрудняло смыть пару. Коли на переводе ухудшили твои ради потребуй буде фондом греческим, то таки фонды представляющие градоначальника выдадут буде твою землю.

Петербургский градоначальник, Барановъ, назначилъ на выборы день 1 и оцѣнилъ и хотѣлъ не бути захваченъ, то однажды нова административна тѣла избогатъ выборъ. Гендиктъ "Норадинъ", бывшій профессоръ Стасионича, жалъ одержатъ наибѣльше голосы.

Заграждамъ уважаютъ сей крокъ нового пары первыя крокомъ до политическихъ разорвь, тѣмъ больше, шо тѣхъ ради можетъ бути заведенъ и изъ Москви и изъ другихъ мѣстъ.

Прокураторъ доказываетъ иже, шо чадъ, застрѣжившій въ лабораторіи динамиту, пробуждавшій подъ фальшивымъ паспортомъ на имя Фесенка-Напроцкого, засекъ Сабаникъ и есть студентъ московскаго университета.

Нѣмеччина. Сиракъ социалистъ живо заняласъ ико Нѣмеччину. Иакъ забыто, Россія не хоче брати инициативу въ спорѣ международного земли державъ противъ союза, може для того, шо Италия и Франція заняли, шо до такого земли не приступятъ. Отже очевидно инициативу хоче имѣти Нѣмеччина. Зѣбѣтный елекропольный посогъ Вандергертъ окликнѣ конференцію, на которой разжено надъ тѣмъ, щобъ правительства ограничили право производить въ фабриката динамитъ и другихъ матерій изъвѣховъ. А теперъ иѣшь тобъ самъ Вандергертъ изъ парламента, щобъ убѣдитъ або покуситъ на убѣдство головъ коронованныхъ не бути уважай за политическихъ, але за зычайныхъ переступниковъ и зада тога буди выдана.

НОВИНКИ.

— Е. В. Цѣсарь уѣхалъ погорѣцамъ громади Верниа изъ поїздѣ жидаческому 200 зп., запомогъ, а громади Хѣлена изъ поїздѣ землемѣромъ 50 зп. запомогъ на внутренне устроеніе церкви.

— Вѣчанье Архик. Рудольфа съ ии. Стефанію отбудется, акъ вже урядово означено, дни 10 и 11 маи с. р.

— Симеонъ Романчукъ, старшій учитель народный изъ Семигорскаго пос., стрыбскаго, одержалъ отъ Е. В. Цѣсаря срѣбный крестъ заслуги съ короной за многолѣтніе и заслуженную дѣлательность на учителскому землю.

— Президентомъ Вѣденскаго суда апеляційного вѣсто перенесеного изъ станицы спочинку дра. Гайдою именованъ Е. В. Цѣсарь дра. М. бр. Штрайтъ.

— Черемошъ выдалъ сего року тѣль сильно, що зборы цѣлый мѣсяцъ въ Вишневцахъ ии. Буковинѣ и цѣлый матерілъ уїхъ съ своимъ водами.

— О. Лука Турянський, гр. кат. парохъ изъ Балтии дек. монастырского, упомянутъ изъ 74-ми роцѣ житя и изъ 49-ми роцѣ священства. Вѣчна ему память!

— О. Іосифъ Проскурницкий, гр. к. парохъ изъ Устюа надъ Прутомъ дек. синайскаго, упомянутъ изъ 18-и 30 с. м. изъ 58-ми роцѣ житя и изъ 33-ми роцѣ священства. Вѣчна ему память!

— О. Юліанъ Ганасевичъ, гр. кат. парохъ изъ Залѣю дек. канчицкаго еп. перемышльскаго, упомянутъ изъ 17 (29) с. м. изъ 75-ми роцѣ житя и изъ 49-ми роцѣ священства. Вѣчна ему память!

— О. Діонізій Пелешъ, завѣдатель капелланіи Гладышовъ дек. бѣлого, упомянутъ изъ 29-ми роцѣ житя и изъ 3-ми роцѣ священства. Вѣчна ему память!

— Царь Александръ III, иакъ звѣщаютъ газеты, що поїтъ въ маю с. р. Цѣсарь Вильгельма, а бѣгать зѣхатися на територіи австрійской съ нашимъ Цѣсаремъ.

— Въ Станиславовѣ появилась съ днемъ 11 д. с. и. нова польска газета и. и. "Glos Stanislawowski". Друга се польска газета сего року въ Станиславовѣ, тѣль иакъ парохъ "Kronika Stanislawowska" по короткѣ жизни перестала выходить.

— На університетѣ въ Празѣ будуть строси съ слѣдуючими роцѣ школы: на ческѣ факультетѣ, именно філософічнѣ и правничнѣ.

— Зъ Перемышля доносятъ, що панує племіннѣй тафусъ, изъ которыи кирие досыти много людій.

— Славянське товариство спѣва въ Вѣни давало дни 4. марта с. р. концертъ, и звало въ програму такоже композицію ии. земляка, Издора Воробкевича: "Од рожа ты почорніхъ землюе по-".

— Рада поїтова въ Коломыѣ отбула 19 (31) с. м. свои загальнѣ зборы, брали тѣ ради поїтова изъ юности о. земляка изъ Корничча, уступившаго еще роцемъ, Дворянинъ изъ Подгайчичъ, зватоготъ до ради школы окружной. На

заседаніе селили, члены ради, рѣшили заснести дѣловодство, а въ всякихъ перенескіяхъ громади, по руски и то же въ латинскими буквами, чого склоняръ въ польской оторвѣ доказалъ, але по руски рускими буквами.

— Въ недѣлю с. с. 15 (27) с. м. отбули загальны зборы членовъ товариства землемѣрного (заличнового) въ Коломыѣ, на котрая збогло около 160 членовъ, по-разному мѣщане - Русины обохъ обрядовъ. Зъ наголосженіи рускаго бѣлье бачили мы членовъ, иакъ изъ польскога. Зъ справозданія предсѣдателя товариства, и. Мармароша, доказали члены, що товариство дуже хорошо розвинулось въ часіе патріотичнаго существованія. На порадку доказали стоять межи пішими роздѣль знаку; при той позиціи рѣшили 21 зп. дати на закупно грунтъ подъ "Домъ Народній", где ста се се се. Михаилъ масловъ перенести и нова бурса рембрандита місса основати. На мѣстѣ выльоованыхъ 3 членовъ ради за підательномъ, ии. Бѣлоуса, Шибалльского и Дверницкаго, выбрано повторно ии. Бѣлоуса и Шибалльского, а изъ юности и. Дверницкаго вѣшанъ яко новый членъ ради и. Бѣлоуса. Въ теперійшій раздѣлъ землемѣрнаго збогло протое изъ 10 членовъ 3 Русинъ с. с. ии. Бѣлоуса, Решетыловича и Бѣлоуса, прочай бути не-Русини. Зъ підвидошнаго мѣстца, где засѣдала ради землемѣрнаго, чуті будо польскій языкъ тѣль вънѣтъ одного члена, и. Решетыловича, котрый и руски промавляє. Зъ помѣжъ членій промавляю маїже вънѣтъ по руски. Давно настъ дуже, дялого для таїхъ перважнаго числа мѣщанъ Русинъ обохъ обрядовъ отбуваю дѣловодство лишь по польски и справозданія и книжки роздаються лишь на польскій языкъ. Ради рускіхъ грошій можнѣ руске олово и руску буку пошанувати.

— Зъ Коцмана (изъ Буковинѣ) пишуть памътъ: Нашъ загально любленій антикарь, Ви. Кирилъ Окуневскій, повернувъ до настъ назадъ и обѣмнѣ звонъ антику, котра чрезъ колька лѣтъ була въ іншихъ рукахъ. Ватасмо вѣтъ съ радостю и. Окуневскаго, тѣль якъ вѣтъ мы ожидати тога правдивого чоловѣкобуда съ патріотичнотю.

— Для бѣльнихъ учениковъ рускимъ гимназіи жертвували: Веч. о. Курлякъ, сотрудникъ зъ Троїцької, 1 зп.; Ві. презентери тенеръ сплатиць 3 зп. 15 кр.; Зарницій, ученикъ VIII класу, на диктурумъ для свого вспомінчика 5 зп. — П. Т. Дателімъ складас дипренія академичної (рускомъ) гимназії въ імени молодежи циру подлаку. В. И.

— Ромуньскій студентъ, перебуваючи въ Парижі, устроили демонстрацію противъ оголошенія Ромуніи королевствомъ.

— Въ варшавскому університету мас обніти катедру польскон литературы Петро Хмѣлевскій, редакторъ журнала "Атепечінъ".

Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Львовской.

— Інституцію каноничну одержали: оо. М. Пирожекъ изъ парохію Тудоровъ, I. Бѣлоусъ изъ парохію Бѣлоберезку, I. Роготинскій изъ капеллію Вишнівцій, и К. Яримовичъ изъ капеллію Підмонастырь.

— Засѣдателіства одержали: оо. I. Могильницкій въ Березої, Н. Сопеницкій въ Бабиниць, I. Стоцкій въ Олеконічахъ, A. Левицкій изъ Трибухонічахъ, T. Киселевскій въ Суходолѣ и I. Цегельскій въ Плещеничахъ.

— Декретъ похвальний за ревну дѣлательность душнастъроти одержавъ о. I. Могильницкій, завѣдатель Стончатова.

— Отъ інституцію конкурсового: увѣличній: оо. С. Заліць, D. Бачинський и T. Базилевичъ.

Зъ Епархії Переимъскон.

— Презенту одержавъ о. K. Грушевичъ изъ капеллію Татаринівъ дек. горожанського.

— Засѣдателіства одержали: оо. D. Ялонський изъ Гладышовъ дек. бѣлого (тымчаво) и I. Висеневскій изъ Залѣю дек. Каньчуковъ.

— Отпустку 6-тиждневу одержавъ о. T. Латошинський, парохъ изъ Гориць дек. любчанскаго, въ цѣлії вѣзду до кицель для поратованія свого здоров'я.

— О сотрунника просить о. O. Луцкій, парохъ изъ Рѣчиць дек. дрогобицкого.

— Въ пропозицію принятія: оо. 1) I. Мудрикъ, 2) T. Ганасевичъ, 3) E. Крыніцкій, далъши M. Конуринъ, A. Тутановскій, N. Боберскій, I. Бороуць, I. Крафчикъ, M. Дороши, B. Педольницкій, P. Гисовскій, K. Глиневичъ, R. Коростенецкій и M. Грушевичъ — на парохію Волинь дек. жовкви, скончано; 1) M. Венгриновичъ, 2) I. Падлуцкій, 3) Z. Кравичъ, далъши I. Хотынецкій, I. Петровскій, P. Полянскій, E. Менцинскій, K. Руданскій, I. Бѣрецкій, I. Борукъ, L. Сократовичъ, M. Калиновъ, V. Созанскій, I. Чорекъ, A. Менцинскій, A. Иващенко, T. Карнакъ, A. Децко, A. Вархоликъ и I. Протатъ — на парохію Негребка дек. перемисльскаго; A. Грушевичъ — на капеллію Гербачи дек. горожанського.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Літературний вечіръ въ компактѣ "Рускої Бесѣди", устроєній жилющою паніцѣ IV (25) с. м., бувъ першою а свѣтломъ пробою великоштного духовного житя тога паніцѣ "Рускої Бесѣди" и "Дружного Лихваря". Академікъ и. Корнило Заклинський, збоглій зъ своею трудолюбівості на полі рускої исторіи и словесності, отчитавъ свою працю: "Шевченко о Богдані Хмельницкому и его посланникахъ". Прелегентъ поставивъ на становищу единій теноръ отповідній для літературного обговорення значенія творівъ Шевченка с. с. на становищу єніального розложення публіковихъ оттвівъ и творівъ Шевченкової поезії. На основі исторіографічнихъ дослѣдівъ и сподійтъ народнихъ думъ историческихъ збораній разомъ съ ізвѣстнію стараністю, превірнувшись погляди Шевченка на Богдана Хмельницкого и его посланникахъ доказуючи, що Шевченко не черпає відповідь історическихъ підкісності виключно лише зъ "Історії Руссии", якъ досі звичайно удержували, але такожъ и зъ іншихъ історическихъ жерель якъ пр. хѣпониса Самонідца, а може и зъ львівської хѣтописи. Безперечно найважливій жерелью історичної науки для Шевченка була народна поезія історична, котра съ рѣдко вірностю передала погомотну не толькож сущість історическихъ фактівъ, але и пам'ять такожъ народныхъ судъ історичній, схожій зъ публічними дослѣдами історіографії. На той народній основі могъ гейтъ Шевченка бустро розглянути зерно історичної історії въ тогогоческихъ вѣдомостяхъ історическихъ и не придергуючись східно данихъ себѣ жерель, съ істотнимъ судомъ пропріти ихъ правдомітності и роздираючи "грубу заслону" завѣшану на нашу історію, висказати о історическій долі Руси-України свої судъ та зважіти съ теперійшою науковою науковою історію.

— Въ случаї походить таа рукопись поблизу гравера історії. Шафарикъ зъ старини. Щоби єї хѣнше перекопати зъ тѣй рукописи, поставило ческо музей запрошує єї заграницькіхъ хеміківъ до осушення таїхъ сарані.

— Въ загальний потопъ, якій голосить се, письмо, но пірши досі фільзове, опиравоються на тѣсть, що се соківськъ противитъ ходомъ природы, а відѣбіи наїтъ бути такій потопъ, що пішти всі води підіймуться не можливо преди залята цілою землю до поглибшихъ вершинъ горъ. Теперъ підлік висказавъ ческо французскій, и Adhemar, що такій потопъ бути дѣйство, и то не одинъ, але бѣльше, таїкъ якъ потопы суть звязаній зъ залівами обху землю післяко сонця. Після теорії Adhemara кожий потопъ заліває лише одну половину земли.

Вѣячина.

— Що приписуєся барвѣ очій? Дуже цікаві спостереженія подле дра Генцъ що до очій. Після него очі темно-сині означають піжину будову тѣла и слабий характеръ; очі яко-сині, а тѣмъ бѣльше шарі, означають отвагу, дѣланіе и жалізу волю; очі чорні — живе успобленіе и силу; очі чорні — енергію, але заразомъ безძѣльбіть; очі зеленій — силу волї, живе успобленіе и самовільбість. Що помежі великихъ мужій походить Шекспіръ очі яко-сині, а Мильтонъ, Байронъ, Велінгтонъ и Наполеонъ I очі шарі.

— Солітера въ курачихъ яйцяхъ спостережено въ поглибшихъ часахъ колька разы въ околиці мѣста Бонь. Въ одній сеї побачила недавно одна газдиня на яйці, знесеної дні впередъ тѣмъ, що вузьшого боку темний знакъ на шкарадулі, котра була въ тѣмъ мѣстція якія. Въ си очахъ висколови зъ оттвімъ хробамъ на підлік широкій, котрый небанкомъ згинувъ. Цікавий той оказалъ теперъ въ інститутѣ фізіологічній університету въ Бонь, где есть предметомъ науковихъ дослѣдівъ.

Курсъ львівскій въ дні 2. л. цвітня 1881.

	платить жалованіе за землю, въ землю	въ землю, въ землю

<tbl_r cells="3" ix="4" maxcspan="1" maxrspan="1

— Выдѣль Бурсы стрыжской почупасою до милого обовязку, зложити сердечну по-
даку всѣмъ ВІІІ. жертвователямъ, леменше и хвалынъмъ Редакціи "Зоря" "Дѣла" и
"Правды" за дарованій ими на користь Товариства книжки ихъ выдавницу. Именно
жертвувала хъ Редакція "Зоря": "Зоря"ъ 1880 року, 2 пр.; Народній опонѣданія Марка Воника, 2 пр.; "Месть Верховинца" Устяновича, 2 пр.; "Маруся" Кейтка, 6 пр.; "Марта Борецка", повѣсть, 2 пр.; "Старорускій городъ Галичъ", 2 пр.; "Надежда-Марія", опонѣданія, 6 пр.; "Оро-
зумій пыхованію дѣтій", 6 пр. Хвалына Редакція "Дѣла" жертвувала 6 пр. по-
вѣсти Дикенса "Святый Вечеръ", а хъ Редакція "Правды": Костомарова "Руску исторію изъ житієписахъ", Левинкого "Свято-глазъ українського народа", Федковича трагедію "Лонбушъ", Драгоманова "Галицко-
руське наслідство" и "Правды" рочин XI, томъ I.—Выдѣль продає тѣ книжки, опускаючи одну третину ихъ ціни. Може такожи набути у предбѣдателя або секретаря Товариства слави повѣсть историчну дра Ша-
рапеніча "Гальшка, книжка Острожска" по цінѣ 1 зл., високопочтенный нашъ историкъ приложивъ на руки Выдѣлу 50 пр. сенъ повѣсти, жертвуючи значущий рабать (15
ср.) зъ єи розпродажи.

Отъ Выдѣлу "Бурсы стрыжской".—
Въ Стрѣлю, днія 26 лютого (10 марта) 1881.

Ив. Вахнянинъ, Ю. Федусевичъ,
секретаріи заст. предбѣдателя.

— Выказъ Всеч и Благ. П. Т. жертвователівъ на дѣвоче воспиталище подъ зарядомъ Иконинъ чина св. Василія Вел. зъ Словити, котримъ за ихъ жертви комітетъ заявляє свою щирѣшъ подяку: 92) Всеч. о. Олесяній зъ Говилова дек. гусят. жертвъ бѣ Всеч. Голинатого Филипа зъ Конюшине 8 зл., бѣ громады тамже 5 зл., бѣ Всеч. и ф. Іоанни Голинато 2 зл., бѣ Всеч. о. Інненія Андрея пароха Іванівки 6 зл., бѣ парохійнъ тамже 8 зл. 3 кр. бѣ Всеч. о. Корій Іоана пар. Гадицьківці 4 зл., бѣ Всеч. и ф. Корій Клементини 2 зл., бѣ Всеч. о. Свінинського Ник. отр. Конюшине 1 зл., бѣ Всеч. и ф. Свінинського Елены 1 зл., бѣ Всеч. о. Веселого Іоана пар. Гусатини 4 зл., бѣ Ви. Гайдукевича Алексея учителя зъ Постолівки 2 зл., зъ забави домової зъ Оришибівці 1 зл., 51 кр.—разомъ 44 зл. 54 кр.; 93) Всеч. о. Дудкевичъ зъ Любенія деканъ городецькій датки зборій Всеч. о. Кітчурою зъ Вишнівці малой 20 зл.; 94) Всеч. о. Юськевичъ Ник. зъ Сущини бѣ себе и брацтва церковного 10 зл.; 95) Ви. о. Лісеніч Тіодор крълошанинъ и деканъ кособіскій бѣ Всеч. о. Валниківича Лонгина зъ Краснови 5 зл., бѣ молодшого брацтва зъ Світязі 2 зл., бѣ молодшого брацтва зъ Степанівки 3 зл., бѣ Всеч. пароха и церковного брацтва зъ Вербовці 10 зл., бѣ церк. брацтва зъ Залізці 2 зл. 40 кр., зъ собори. академії тамже 2 зл. 83 кр., бѣ Всеч. и ф. Садовського Іоанни 2 зл., бѣ Всеч. о. Григоровича Ник. зъ Ізабеца и бѣ парохійнъ тамже 16 зл.—разомъ 43 зл. 23 кр.; 97) Всеч. о. Гладиловичъ Юліана отр. зъ Любачеві жертвъ зборій зъ Любачеві бѣ Всеч. о. Сембратовича Михаїла декана 2 зл., бѣ Всеч. о. Адамовича Іоана 1 зл., бѣ Всеч. о. Гусакевича 1 зл., бѣ Всеч. о. Гладиловича Юліана 1 зл., бѣ Ви. па. Туринського 1 зл., Волинського 2 зл., Шопи 1 зл., Ірошевського 50 кр., Пратія 50 кр., Оренецкого 1 зл., Кібла 50 кр., бѣ Всеч. пань Ковалевської Наталії 50 кр., Чайковської Л. 50 кр., Стропівської 50 кр., зъ собори. академії 5 зл., бѣ церк. брацтва 1 зл., бѣ Всеч. о. Кримського Ємія. зъ Пілажини и бѣ парохійнъ 2 зл. 80 кр.—разомъ 21 зл. 50 кр.; 98) Всеч. о. Крупка Іаніла зъ Пілажини бѣ себе 2 зл., бѣ церк. брацтва 3 зл., — разомъ 5 зл.; 99) Всеч. о. Меруночичъ зъ Товщеви деканъ циркескій бѣ себе и парохійнъ зъ Товщеви 20 зл.; 100) Ви. о. Палійский Леній сон. конс. и висл. деканъ зъ Городенки 100 зл.; 101) Всеч. о. Олесяній Григ. зъ Говилова дек. гусят. бѣ Всеч. о. Шанковського Іакова зъ Конюшине 5 зл., бѣ Всеч. и ф. Шанковського Теклі 5 зл., бѣ громады Конюшине 5 зл., бѣ громады Сидорівка 5 зл., бѣ жешівського Іоана Вишневенського и Ани Шевченко зъ Говилова 50 кр.—разомъ 20 зл. 50 кр.; 102) Всеч. о. Монцівичъ Іоанъ зъ Суходоль бѣ себе 1 зл., бѣ церк. брацтва и зъ датки зъ церк. зборійнъ 6 зл. 20 кр.—разомъ 7 зл. 20 кр.; 103) Всеч. о. Харченікъ зъ Соколовки бѣ церкви брацтва 2 зл.; 104) Всеч. о. Лісеніч зъ Турильча дек. кудрическій зборій жертвъ бѣ Всеч. о. Мих. Гулли зъ Борщеви 5 зл., Данкевича зъ Уста 3 зл., Алексеевича

Іхпріона зъ Ниви 3 зл., даліше по 1 зл. бѣ Всеч. о. Грушевічіа Дим. зъ Заліз. Дуткевича Ник. зъ Бриківки, Свінинського Платона зъ Івані, Горбачовського Северина зъ Кудричесь, Лушинського Іоана зъ Кривича, Лушинського Леонтія зъ Пілажини, Соневицького Михаїла зъ Волковець, Добринського Льва зъ Ольховець, Барусевича Михаїла зъ Мельниць, Ганкевича Григорія зъ Синікова, Ганкевича Ізидора зъ Пановець, Дикстрільського Льва зъ Стрільковець, Логинського Іларіона зъ Бабинець, Рудницького Іоана зъ Борщевиць, Ляторовського зъ Сановів, Чомкевича зъ Височини, Стерльбіцького Адама зъ Худновець, Степанівича зъ Баршиковець, даліше бѣ Всеч. и ф. Ганкевича Савини зъ Пановець 1 зл., бѣ Всеч. п. Гуманінськъ зъ Уста епіск. 1 зл., бѣ п. Господаря Гайдукі Димитра и жени его зъ Уста 1 зл., бѣ Всеч. о. Подлянського Антонія зъ Скволтина 50 кр. и бѣ себе 2 зл.—разомъ 34 зл. 50 кр.

Курсы збіжки зъ днія 19 л. марта 1881.
(Справовданіе лікарської компанії "Інгеромель".)

Ціна за 100 кільограмівъ.

	отъ	до		
	зл.	кр.	зл.	кр.
Пшениця червона	9	50	10	75
" біла	—	—	—	—
" жита	—	—	—	—
" овесна	9	—	9	75
Жито	6	—	7	50
Дичмія	6	50	7	—
Греція	5	80	6	30
Овесъ	7	—	10	50
Горохъ до кірки	7	—	7	50
" паст.	5	20	6	—
Вика	6	—	7	—
Кокорудза стара	5	70	6	25
" нова	10	40	11	70
Ржанъ замісний	19	70	11	25
" літній	9	30	10	50
Ржія (Лінія)	11	—	12	—
Наєльне лініо	20	—	47	—
Коклюшка (передка)	26	—	26	50
Кміць	36	—	37	—
Аніжъ	34	—	37	—

РУКОДІЛЬНЯ жінського одягу

ул. Панська, ч. 9.

праймас іслякі дотичаючи роботи, якъ та-
жіже близьну жінську и мужску, шить
на машинѣ, плюсопанье фальбань, ро-
жій гафти и т. п.

по цінахъ дуже умбркованихъ.

Удається заробно наукі крою.

(15—15) І. Юркевичъ.

СВѢЖІ НАСІНЯ

існінъ огороднинъ и цілініи, ро-
слинъ, пастенихъ, люцерни, фран-
цузкої и т. н. зъ послѣднього збору можна набути

ВЪ ГОЛОВНОМЪ СКЛАДЪ

I. СТАХЕВИЧА

во Львові, піл. Маріїцькій, ч. 6. 11.

Посилки на провінцію ви-
повнюються відворотною поштою.

Цінники висымаються на жада-
ніе franco.

Фабричний складъ

П А П Е Р У

ісль такожъ

фабрика торбинокъ паперовихъ

для купцівъ и крамаревъ

Ф. ЗАГУРСКОГО

во Львові, улица Ігайлівська, ч. 16.

Цінники и проби паперу висы-
маються gratis и franco.

(1—?)

НЕПОКОЯЩА СЛАБОСТЬ,

котрой підпадає много людей.

Слабість начиняє малої неправильності жалудка, сіноки вінъ замібує, обличчя сіла смерть може гарячого угробити бѣ нуждного житя. Часто наїтъ самі підклади не розібирають самі слабості. Однакоже вся хоря себѣ самога запітак, що ему требує, то буде мати себѣ обговорює. Занятіяюся: Чи мене що болить, чи чуму душість при більшіхъ, чи при більшіхъ? Чи мене що ужалює, належу съ запомороччю? Чи очі мають зупинки? Чи просунулисѧ вічно відьми відъ губ? Чи не чую коліїв відъ болю або відъ кривихъ? Чи не відьми відъ відьми відъ болю? Чи не чую тяжчину відъ болю? Чи відьми відъ болю?

Если відъ тую слабості не відъїде, треба робити підбруду сухою, покриту брудомъ, а органы присто до зінчайшого здорового стану. Слабість та називається "слабістю універсаліїзмомъ" а надієвішимъ средствомъ противъ неї є Shaker Extract", рослинний препаратъ вироблений відъ Америкі для власника A. I. White відъ Newbold-Норту, Лондону і Франкфуртъ. Тоді слабість є найкінчайшимъ средствомъ противъ тієї слабості и підхопується.

Складъ для Галицькихъ и Буковинъ:

Во Львові: Н. Михалікъ, К. Кріжановській, З. Ільїнъ, Белікъ: І. Гроць; вів Бродів: Е. Лішка; вів Біблі: К. Радзівіль; вів Будзанові: Д. Ястінській; вів Белікъ: К. Заславській; вів Чернівців: В. Бельськівичъ; вів Дрогобичъ: А. Добровольській; вів Ярославі: А. Богуць; вів Кам'янець: Р. Гегорь; вів Краснів: С. Козомій; вів Новомѣсту Сончи: Ф. Іскубільській; вів Кам'янець: А. Степанікъ; вів Майданікъ: вів Раків: І. Степанікъ; вів Подільчанікъ: вів Шаїдеръ: І. Скапіцькій; вів Родзів: Е. Караївъ; вів Сандбі: А. Блюменталь; вів Станиславів: А. Альбертъ; вів Сім'янів: І. Марківъ; вів Сучаст: М. Карчевській; вів Тернопол: М. Барбера; вів Кам'янець: К. Боржинській; вів Збараж: Е. Кругъ; вів Журавлів: І. Іванівській; вів Виснічи: Д. Халібашані; вів Думка: С. Дашкевичъ; вів Розділ: Е. Караївъ; вів Сандбі: А. Блюменталь; вів Стамбілов: А. Альбертъ; вів Сім'янів: І. Марківъ; вів Сучаст: М. Карчевській; вів Тернопол: М. Барбера; вів Кам'янець: К. Боржинській; вів Збараж: Е. Кругъ; вів Журавлів: І. Іванівській; вів Виснічи: Д. Халібашані; вів Думка: С. Дашкевичъ; вів Розділ: Е. Караївъ; вів Сандбі: А. Блюменталь; вів Стамбілов: А. Альбертъ; вів Сім'янів: І. Марківъ; вів Сучаст: М. Карчевській; вів Тернопол: М. Барбера; вів Кам'янець: К. Боржинській; вів Збараж: Е. Кругъ; вів Журавлів: І. Іванівській; вів Виснічи: Д. Халібашані; вів Думка: С. Дашкевичъ; вів Розділ: Е. Караївъ; вів Сандбі: А. Блюменталь; вів Стамбілов: А. Альбертъ; вів Сім'янів: І. Марківъ; вів Сучаст: М. Карчевській; вів Тернопол: М. Барбера; вів Кам'янець: К. Боржинській; вів Збараж: Е. Кругъ; вів Журавлів: І. Іванівській; вів Виснічи: Д. Халібашані; вів Думка: С. Дашкевичъ; вів Розділ: Е. Караївъ; вів Сандбі: А. Блюменталь; вів Стамбілов: А. Альбертъ; вів Сім'янів: І. Марківъ; вів Сучаст: М. Карчевській; вів Тернопол: М. Барбера; вів Кам'янець: К. Боржинській; вів Збараж: Е. Кругъ; вів Журавлів: І. Іванівській; вів Виснічи: Д. Халібашані; вів Думка: С. Дашкевичъ; вів Розділ: Е. Караївъ; вів Сандбі: А. Блюменталь; вів Стамбілов: А. Альбертъ; вів Сім'янів: І. Марківъ; вів Сучаст: М. Карчевській; вів Тернопол: М. Барбера; вів Кам'янець: К. Боржинській; вів Збараж: Е. Кругъ; вів Журавлів: І. Іванівській; вів Виснічи: Д. Халібашані; вів Думка: С. Дашкевичъ; вів Розділ: Е. Караївъ; вів Сандбі: А. Блюменталь; вів Стамбілов: А. Альбертъ; вів Сім'янів: І. Марківъ; вів Сучаст: М. Карчевській; вів Тернопол: М. Барбера; вів Кам'